

Фінансовий лізинг, як форма фінансування відтворення основних фондів; його переваги та недоліки

проф. Т.П. ЮР'ЄВА, канд. екон. наук; В.А. ЩЕЛКУНОВА
Харківська національна академія міського господарства
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції,12
mire2005@ukr.net

Фінансовий лізинг – це лізинговий договір, в якому передбачено виплату впродовж терміну дії договору суми, що дорівнює повній амортизації устаткування та частки прибутків від його використання, а лізингоотримувач набуває права викупу устаткування за залишковою вартістю або повернення його чи укладання нового договору.

Основні переваги лізингу:

1. Лізинг дає можливість використання нових високих технологій без значних додаткових капіталовкладень. Лізинг дозволяє спочатку випробувати машини чи обладнання, а потім закуповувати їх;
2. В лізингу лише обладнання є предметом застави без будь-якого додаткового забезпечення, що суттєво збільшує доступність нового обладнання. Також лізинг можна оформити набагато швидше та простіше, ніж традиційну позику. Це актуально для машин сезонного використання, де період повністю збігається з часом експлуатації;
3. Лізингові платежі відносяться на собівартість продукції в повному обсязі, що знижує оподатковуваний прибуток;
4. Комерційні банки, що займаються лізинговими операціями мають всі переваги, властиві лізингу;
5. Лізинг як активна форма кредитування посилює конкуренцію між банками та лізинговими компаніями, знижує вплив на позичковий відсоток, що стимулює приплив капіталів у виробничу сферу;
6. Лізинг надає користувачам ряд переваг, зокрема, таких: уникнення залучення кредитів для придбання техніки, використання зекономлених за рахунок лізингу коштів на інші цілі, прискорене освоєння взятої в лізинг техніки за допомогою спеціалістів

лізингодавця, скорочення термінів організації виробництва нової продукції, за рахунок придбання нової техніки, забезпечення її налагодження та сервісного обслуговування;

Основні недоліки лізингу:

1. Якщо підприємство є виробником основних фондів, для нього передбачено ряд правил, щоб займатися лізинговою діяльністю. Ця процедура особливо складна для підприємств, що першочергово виготовляють основні фонди для власних потреб і не передбачають, що в подальшому вони будуть передані у фінансову оренду. Правильніше було б спростити цю процедуру для укладення договору фінансового лізингу.

2. У фінансовий лізинг не може бути передано нематеріальні активи, корпоративні права, сировину, матеріали, цінні папери. Також на законодавчому рівні встановлено додатковий перелік об'єктів, що не можуть бути предметом договору фінансового.

3. Лізинг, як форма інвестування є досить ризиковою справою. Існує ступінь невизначеності майбутнього результату і можливі втрати лізингової компанії, а від цього залежить її кінцевий результат. Перерахуємо специфічні ризики, що виникають у ході діяльності установ, що займаються лізинговими операціями: фінансові ризики; ризик несплати лізингових платежів; проектні ризики; майновий ризик, пов'язаний з втратою, пошкодженням предмета лізингу; ризик неповернення предмету лізингу..

Особливістю лізингу є те, що це доволі дорога форма майнового кредиту, оскільки лізингоодержувач має сплачувати лізингодавцеві сумарні платежі, що значно перевищують вартість об'єкта лізингу, до того ж передбачено авансовий платіж у розмірі 2-42% вартості об'єкта лізингу.

На думку автора використання фінансового лізингу для відтворення основних фондів на МЕТ є невигідним саме через високу вартість такої операції. Після переходу країни до ринкової економіки така форма фінансування була актуальною, через брак коштів у держави та нестабільності банків. Та на теперішньому етапі розвитку України потрібно шукати більш дешеві кошти фінансування відтворення основних фондів.

